

BÁC HỒ NÓI VỀ THAM NHŨNG VÀ CHỐNG THAM NHŨNG

E hủ tịch Hồ Chí Minh - là người nhìn ra rất sớm và đặt vấn đề phòng, chống tham nhũng cũng rất sớm. Chương mở đầu "Tư cách một người cách mạng" của cuốn "Đường cách mệnh" xuất bản năm 1927 tại Quảng Châu (Trung Quốc), trong 14 điều "Tự mình phải" Người đã dành 2 điều về đề phòng và chống tư lợi, dục vọng cá nhân là phải "Vị công vô tư" (điều thứ 8) và không có "lòng tham muốn về vật chất" (điều thứ 14).

Bác sớm nhận ra cái ý thức tham lam cần đề phòng và chống lại nó của người cách mạng, theo tôi, một phần do Bác là hiện thân của đạo đức Á Đông: "Đói cho sạch, rách cho thơm" - lấy đạo đức làm trọng, phần do thấy được hai mặt của bản tính con người: "Mỗi con người đều có thiện và ác ở trong lòng...". Và quan trọng hơn, là Bác đã từng chứng kiến các chế độ vua quan phong kiến lần lượt thay nhau sụp đổ, chủ yếu là do không được lòng dân, không được dân ủng hộ, bởi nguyên nhân chủ yếu là tham quan ô lại, những nhiều, áp bức, bóc lột nhân dân.

Căn cứ vào nhiều bài nói, bài viết hiện có của Bác, cho thấy rằng tính chất và mức độ tham lam, những nhiều gắn liền và sánh đôi với địa vị xã hội:

- Lúc còn hoạt động bí mật và chưa có chính quyền, tức là chưa có địa vị xã hội, thì tham nhũng chưa là nguy cơ trực tiếp đối với cán bộ, đảng viên, nên chỉ là tu luyện và đề phòng.

- Lúc có chính quyền tức là có quyền lực và quyền lợi, tuy bước đầu còn hạn chế, nhất là về vật chất, nhưng Bác đã sớm nhận ra nguy cơ lợi dụng chức quyền để tư lợi từ việc nhỏ đến việc lớn cho mình và cho gia đình mình. Trong thư "Gửi ủy ban nhân dân các cấp" giữa tháng 10-1945, Bác đã vạch ra 6 lầm lỗi chính phải tránh, trong đó lỗi thứ ba là dùng của dân, của công để tiêu xài riêng: "ăn muốn cho ngon, mặc muốn cho đẹp, càng ngày càng xa xỉ, càng ngày càng lãng mạn, tự hỏi tiền bạc ở đâu mà ra? Thậm chí lấy của công làm việc tư, quên cả thanh liêm, đạo đức. Ông ủy viên đi xe hơi, rồi bà ủy viên, cho đến các cô các cậu ủy viên cũng dùng xe hơi của công. Thử hỏi những hao phí đó, ai chịu?"

- Khi bước vào xây dựng chủ nghĩa xã hội mới trên một nửa đất nước (miền Bắc), quyền hành và của cải đã nhiều hơn trước cùng với chế độ quản lý, chế độ đãi ngộ mới ra đời, Bác

đã viết bài "Đạo đức cách mạng" đăng trên tạp chí Học tập, số tháng 12.1958. Trong đó, Bác đã coi chủ nghĩa cá nhân (trong đó tư lợi, tham ô, lãng phí là rất nguy hại), là một trong 3 kẻ địch nguy hiểm của cách mạng (kẻ địch nguy hiểm thứ nhất là chủ nghĩa tư bản và bọn đế quốc. Thói quen và truyền thống lạc hậu là kẻ địch to; chủ nghĩa cá nhân là kẻ địch thứ ba). Tư tưởng trên của Bác là "sợ chỉ đồ" của việc nâng cao đạo đức cách mạng, quét sạch chủ nghĩa cá nhân cho cán bộ, đảng viên. Trong bài nói chuyện tại Đại hội III Đoàn Thanh niên Việt Nam ngày 24/3/1961, Bác lại nhấn mạnh: "Chủ nghĩa cá nhân là việc gì cũng chỉ lo cho lợi ích riêng của mình, không quan tâm đến lợi ích chung của tập thể. "Miễn là mình béo, mặc thiên hạ gầy". Nó là kẻ thù hung ác của đạo đức cách mạng, của chủ nghĩa xã hội".

CHỦ TỊCH HỒ CHÍ MINH NÓI CHUYỆN VỚI CÔNG NHÂN NHÀ MÁY XE LỬA GIA LÂM. 19-5-1955

Như vậy, là từ chỗ coi tư lợi, tham ô là nguy cơ cản ngăn chặn, là tội lỗi cần nghiêm trị đến coi là kẻ thù cần trừng trị. Những kẻ tham ô, lãng phí và quan liêu thì phá hoại tinh thần, phí phạm sức lực, tiêu hao của cải của Chính phủ và của nhân dân. "Tội lỗi ấy cũng nặng như tội Việt gian, mật thám", và trước lúc "đi xa", trong Di chúc, Bác lại lần cuối cùng để lại lời tâm huyết: "Đảng ta là một Đảng cầm quyền. Mỗi một cán bộ, đảng viên phải thực sự thấm nhuần đạo đức cách mạng, thật sự cần kiệm liêm chính, chí công vô tư".

Lời cảnh báo và nổi trăn trở của Bác về nạn tư lợi tham ô, lãng phí, đã và đang là nỗi nhức nhối của toàn Đảng và nhân dân ta; mà từ Đại hội VII của Đảng đã coi là một trong bốn nguy cơ của nước ta; và nếu không ngăn chặn và khắc phục được sẽ là nguy cơ đe dọa sự lãnh đạo của Đảng và sự tồn tại của chế độ xã

Chống
bè
phái,
chống
tham
ô,
chống
phườn
những
nhiều
siết
chặt
tay
đẹp
hết
loài
mọt
nước

Trừ
quan
liêu,
trừ
nịnh
hót,
trừ
bọn
mánh
mung,
đồng
tâm
quét
sạch
bọn
hường
sâu
dân
T.H

hội ta. Tính chất và tác hại nghiêm trọng của tham nhũng như Đảng ta chính thức xác định, có thể nói là đến mức tột đỉnh rồi. Nhưng kết quả xây dựng, chỉnh đốn Đảng (2-2004) là mới "có tác dụng nhất định cảnh báo, răn đe, ngăn ngừa". Do vậy, cần quán triệt hơn nữa tư tưởng của Bác Hồ về vấn đề cực kỳ hệ trọng này.

Chống tham nhũng phải gắn với xây dựng Đảng và lãnh mạnh hoá bộ máy nhà nước. Đọc lại các bài nói, bài viết của Bác Hồ, chúng ta thấm nhuần sâu sắc hơn cách đặt vấn đề của Bác về mối quan hệ Đảng với cán bộ, đảng viên; cán bộ, đảng viên, nhà nước và nhân dân; ý thức, tư tưởng, đạo đức cách mạng với pháp chế nhà nước. Từ đó, có thể liên tưởng và xem xét lại đầy đủ hơn cách chống tham nhũng đã và đang tiến hành.

Một là, đã là cán bộ, đảng viên thì không được tham nhũng, hơn nữa phải đi đầu trong chống tham nhũng, lãng phí. Theo Bác: "Việc gì có lợi cho dân, ta phải hết sức làm. Việc gì có hại cho dân, ta phải hết sức tránh".

CHỦ TỊCH HỒ CHÍ MINH THĂM, CHỨC TẾT CÔNG NHÂN, CÁN BỘ NHÀ MÁY Ô TÔ HOÀ BÌNH, XUÂN QUÝ MÃO, 25-1-1963

Bởi: "Đảng không phải là một tổ chức để làm quan phát tài" (Tư cách của Đảng chân chính cách mạng); "Cơ quan Chính phủ toàn quốc cho đến các làng đều là đầy tớ của dân... chứ không phải để đè đầu dân như thời kỳ dưới quyền thống trị của Pháp, Nhật" (Thư gửi UBND các cấp 10/1945); "Những người trong công sở phải lấy chữ Liêm làm đầu", "Lợi ích của người đảng viên phải ở trong, chứ không thể ở ngoài lợi ích của Đảng, của giai cấp... Nếu lợi ích của Đảng và lợi ích của cá nhân mâu thuẫn với nhau, thì lợi ích cá nhân phải tuyệt đối phục tùng lợi ích của Đảng... Thắng lợi của chủ nghĩa xã hội không thể tách rời thắng lợi của cuộc đấu tranh từ bỏ chủ nghĩa cá nhân... Chủ nghĩa cá nhân là một kẻ địch hung ác của chủ nghĩa xã hội. Người cách mạng phải tiêu diệt nó" (Đạo đức cách mạng).

Như vậy, cần xem lại: Về tầm khái quát và vĩ mô, thì đã xác định tham nhũng là một nguy cơ lớn, nhưng thái độ và cách xử lý đối với kẻ trực tiếp gây ra tham nhũng và bao che tham nhũng đã thực sự quyết liệt, triệt để chưa? Coi "chống tham ô, lãng phí và bệnh quan liêu cũng quan trọng và cần kíp như việc đánh giặc trên mặt trận. Đây là mặt trận tư tưởng và chính trị". Bởi nếu dựa vào dân và thực hành công khai hoá tài sản, thì bọn tham nhũng sẽ lộ nguyên hình 100%. Ngay việc kê khai tài sản để ra từ Hội nghị Trung ương 6 (lần 2) khoá VIII và pháp lệnh chống tham nhũng 1998 vẫn đang bị bỏ lửng.

Hai là, chống gắn với xây, xây để chống. Ở đây là xây dựng, chỉnh đốn Đảng và cải cách bộ máy hành chính Nhà nước. "Phải giữ gìn Đảng ta thật trong sạch, phải xứng đáng là người lãnh đạo, là người đầy tớ thật trung thành của nhân dân" (Di chúc).

Về nguyên lý thì "Đảng viên là người thay mặt Đảng đại biểu cho lợi ích của giai cấp công nhân và nhân dân lao động; lợi ích của người đảng viên phải ở trong, chứ không thể ở ngoài lợi ích của Đảng, của giai cấp" (Hồ Chí Minh Đạo đức cách mạng). Nhưng trong thực tế, đã và đang có sự lệch nhau, nếu không nói là trái ngược: Một là, nạn tham nhũng, chủ yếu là trong cán bộ có chức có quyền, mà cán bộ có chức, quyền thì đại bộ phận là đảng viên. Hai là, tổ chức cơ sở Đảng vững mạnh mỗi ngày một tăng (70-80%), năm sau tăng hơn năm trước, mà nạn tham nhũng không giảm hơn nữa còn tăng. Ba là, đảng viên gương mẫu, cán bộ, công chức xuất sắc tiên tiến, mỗi năm một tăng, huân chương cũng mỗi năm một tăng, mà tham nhũng không giảm, còn tăng.

Như thế, phải chăng, tổ chức Đảng, cơ quan nhà nước và các tổ chức chính trị - xã hội chưa coi chống tham nhũng cũng như chống giặc như Bác đã nói. Mỗi cán bộ, đảng viên chưa thực sự là một chiến sĩ xung kích trên mặt trận đó với trọng trách tiên phong gương mẫu của mình. Thậm chí, ngược lại, một bộ phận đảng viên có chức quyền đang là tác nhân tham nhũng, số khá đông đảng viên khác đang là đồng lõa vì không dám đấu tranh vạch mặt; hơn nữa còn bao che và không dũng cảm bảo vệ người vạch mặt; đấu tranh với kẻ tham nhũng, dù bất cứ lý do gì cũng không thể biện minh.

Các danh hiệu không thực chất, vô tình hay cố ý trực tiếp hay gián tiếp đều bao che và khuyến khích tham nhũng. Bởi đối với kẻ tham

(Xem tiếp trang 11)

Với những nỗ lực như đã nêu trên và sự hỗ trợ giúp đỡ từ phía Cục Thuế.

Tính đến 31/12/2018 Chi cục Thuế thực hiện được 231,9 tỷ đồng, đạt 102,03% so với dự toán năm, tăng 22,12% so cùng kỳ 2017.

Tuy tỷ lệ vượt dự toán thu NSNN do Cục Thuế giao không cao lắm, nhưng đây là một kết quả đáng được trân trọng. Vì trong điều kiện hết sức khó khăn, nguồn thu trên địa bàn sụt giảm nhiều so

với cùng kỳ nhiều năm, nhưng tập thể Ban Lãnh đạo và CBCC Chi cục Thuế đã nỗ lực không biết mệt mỏi để hoàn thành vượt mức dự toán thu NSNN năm 2018.

Ngoài việc hoàn thành dự toán thu NSNN năm 2018. Chi cục Thuế còn hoàn thành một số chỉ tiêu quan trọng như sau:

- Nợ đọng đến 31/12/2018 là 3,27% so với tổng thu NSNN;

- Hoàn thành 100% kế hoạch kiểm tra năm 2018 do Cục Thuế giao và thực hiện kiểm tra

100% số doanh nghiệp báo cáo quyết toán lỗ;

- Hoàn thành 105% chỉ tiêu tuyên truyền, vận động hộ, cá nhân kinh doanh chuyển sang loại hình doanh nghiệp.

Với những kết quả đạt được, Chi cục Thuế Thốt Nốt đã hoàn thành tốt nhiệm vụ thu NSNN năm 2018 góp phần cùng Cục Thuế TP.Cần Thơ, Quận ủy Thốt Nốt hoàn thành tốt nhiệm vụ chính trị năm 2018.

Đội NV-DT

BÁC HỒ NÓI VỀ THAM NHŨNG... (tiếp theo trang 03)

những thì yên tâm là không bị phanh phui, hơn nữa đã có "vỏ bọc" tập thể, "cứ thể mà làm"! Đối với tập thể thì cũng tự bằng lòng với mình; hơn nữa, người có trách nhiệm chính còn lờ đi, thì mình đại gì mà khui nó ra mang vạ vào thân. Nên bọn tham nhũng thường cố chạy chọt để được khen thưởng, danh hiệu và rất hào phóng làm "công đức"! Hoặc né tránh dưới tên gọi mỹ miều khác: "thất thoát", mà thất thoát thực chất là tham nhũng được hợp pháp hoá. Có thể nói, xã hội ta đang bùng nổ nạn hư danh "hàm, vị, bằng cấp" và "danh hiệu". Nhưng liệu đã có bao nhiêu người và cơ quan có trách nhiệm dám nhìn thẳng vào sự thật đó mà kiên quyết ngăn chặn, khắc phục. Không nên quên rằng, khi Quốc hội khoá II định trao tặng Bác Huân chương cao quý, Bác đã từ chối "vì xét thấy chưa có công huân xứng đáng"(lời Bác Hồ).

Ba là, Pháp luật phải nghiêm minh.

Cho đến nay, các thế hệ cán bộ, đảng viên và nhân dân đều nhớ mãi, hai trường hợp Bác đặt bút phê án tử hình đối với hai cán bộ cao cấp, mặc dầu lúc đó cũng có ý kiến là phạm lần đầu và là cán bộ cao cấp có công, nên khoan hồng.

Đó là Trần Dụ Châu, đại tá, Cục trưởng Cục Quân nhu, ăn chặn của bộ đội trong lúc đời sống của bộ đội kháng chiến chống Pháp đang rất thiếu thốn, để tiêu xài xa phí cho đám cưới cá nhân. Đó là Nguyễn Việt Hùng, nguyên Thứ trưởng Bộ Nông nghiệp phạm tội ám hại vợ. Khi được hỏi ý kiến mức án tử hình, Bác đã trả lời: "Gỗ đã mục rồi không dùng được nữa, còn tiếc gì mà để".

Gần đây, Đảng và Nhà nước đã đưa ra xét xử một số vụ tham nhũng có liên quan đến một số cán bộ cao cấp, làm cho nhân dân bớt đi phần nào mặc cảm "chỉ đánh từ vai đánh xuống". Nhưng cũng có không ít trường hợp cán bộ cao cấp tham nhũng và chịu trách nhiệm về tham nhũng, thì phải bàn lên bàn xuống rất nhiều lần. Thậm chí còn có tổ chức

nhân danh này nọ đưa kiến nghị kháng án và đề nghị khoan hồng, giảm nhẹ vì có công! Mà quên đi lời nói của Bác: "tính xấu của một người thường chỉ có hại cho người đó, còn tính xấu của một đảng viên, một cán bộ sẽ có hại đến Đảng, có hại đến nhân dân".

Vậy có nên vì "cứu" một người, một số ít người (thật ra không đáng cứu) mà để mất lòng tin của dân không? Mà mất lòng tin là mất tất cả. Bởi "Một dân tộc, một đảng và mỗi con người hôm qua là vĩ đại và có sức hấp dẫn lớn, không nhất định hôm nay và ngày mai vẫn được mọi người yêu mến và ca ngợi, nếu lòng dạ không trong sáng nữa, nếu sa vào chủ nghĩa cá nhân".

Pháp luật nghiêm minh và trừng trị nghiêm khắc cũng là biện pháp ngăn ngừa và giáo dục hiệu quả nhất đối với nạn tham nhũng và kẻ tham nhũng. Bởi kẻ tham nhũng thì hầu như khó có trường hợp tự giác khai ra. Ngay trước vành móng ngựa khi mà án tù và dao kẻ cổ, chúng vẫn ngoan cố chống chế và chối tội. Nên việc sử dụng "vũ khí phê bình" bằng "phê bình bằng vũ khí" vẫn là cách làm chủ yếu, không thể nào khác là chặt bỏ đi cái ung nhọt của cơ thể Đảng và Nhà nước. Theo Điều lệ Đảng, thì đảng viên không được bóc lột, mà tham nhũng là thuộc siêu bóc lột, thì còn gì là đảng viên cộng sản nữa, mà còn để lại trong Đảng.

Nghiêm minh về pháp luật đòi hỏi phải công bằng trong thực thi về pháp luật. Tức là không được "nhẹ trên nặng dưới", "quan thì xử nhẹ, dân thì xử nặng". Đối với các biện pháp khác cũng thế. Như việc kê khai tài sản riêng đối với các ứng cử viên hội đồng nhân dân xã phường, huyện, tỉnh, thành phố là rất cần thiết. Nhưng cũng rất cần làm đối với đại biểu Quốc hội và cán bộ, công chức nói chung, trước hết là cán bộ lãnh đạo, quản lý các cấp các ngành. Đó là lẽ công bằng tối thiểu và cần thiết mà pháp luật đã có.

T.S